

Beszámoló a 27. Nemzetközi Névtudományi Kongresszusról*

1. A Nemzetközi Névtudományi Társaság (ICOS) legutóbbi kongresszusát online formában, 2021. augusztus 23–27. közt rendezte meg. Az eredetileg 2020-ban esedékes, Krakóba tervezett nagyszabású konferenciát az egész világot sújtó járványhelyzet miatt halasztották el előbb egy évvel, majd helyezték át az online térbe. A szervezést ezúttal három ország tudományos intézményei: a lengyel, a cseh és a szlovák nyelvtudományi kutatóintézet, a Lengyel Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Bizottsága, valamint több régióbeli egyetem (élen természetesen a krakkói Jagelló Egyetemmel) együttműködése biztosította.

Névkutatás más tudományágakkal kölcsönhatásban (Onomastics in interaction with other branches of science) – ezzel a témával hirdették meg a kongresszust a szervezők. A rendezvény több mint 250 résztvevője 50-nél több országból érkezett, s vett részt a – közép-európai időzóna szerint napközben, online, a Zoom felületén zajló – konferenciaprogramban. A rendezvény hivatalos nyelveinek sora a megszokott angol, német és francia (az ICOS működési nyelvei) mellett ezúttal az orosz nyelvvel bővült, a legjellemzőbb munkanyelv szerepét azonban most is az angol töltötte be.

Az ICOS-kongresszusok, melyeket hagyományosan háromévente, változó helyszínen rendeznek meg, a névkutatók legreprezentatívabb nemzetközi szakmai találkozói. Tartalmuk a szakterület aktuális kutatási irányába, területeire, életébe nyújt jó betekintést.¹

2. A kongresszus programja a rendhagyó körülmények közt is az ICOS-kongresszusok során általában megszokott rendben zajlott. A program meghatározó részét természetesen az előadások alkották: a kiemelt plenárisok, a program nagy részét kitevő szekció-előadások, valamint a néhány speciális tematikájú blokkban (elsősorban a szervező országok névkutatásának állását bemutató szimpóziumokban) elhangzottak.

2.1. A kongresszus tervezett programjában három plenáris előadás kapott helyet.² A nyitó napon Az exonima/endonima megkülönböztetés alapvető és vitatott fogalma a helynevekben című előadásában az osztrák PETER JORDAN az exonima és endonima megkülönböztetésének fő kérdéseit és problémáit vette számba. Meghatározásuk egyrészt történhet pusztán nyelvi alapon, mely megközelítés a nyelvet absztrakt rendszerként kezeli, figyelmen kívül hagyva a jellemzően helyhez kötött nyelvhasználókat. Másrészt történhet a névközösség és ennek elhelyezkedése alapján, mely ez esetben nem veszi figyelembe a nyelvi kritériumokat, és egyben felveti a kérdést, mi történik az exonima státusszal, ha a név átlépi a névközösségek határát. A kongresszus második napján a kanadai SHEILA

* Készült a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal támogatásával, az ELTE Tematikus Kiválósági Program „Közösségépítés: család és nemzet, hagyomány és innováció” elnevezésű pályázatának keretében.

¹ A kongresszus programját, az előadások absztraktjait és egyéb anyagokat az alapinformációkkal együtt lásd a rendezvény ötnyelvű honlapján: <https://icos2020.ijp.pan.pl> (2021. 11. 03.)

² A plenáris előadások felvételei visszanezhetők: <https://icos2020.ijp.pan.pl/videos> (2021. 11. 03.)

EMBLETON Nevek Indiában: történelem, gyarmatosítás, újraelnevezés, kortárs problémák címmel tartott előadásában az 1,4 milliárd lakosságú India rendkívül összetett névadási rendszerét mutatta be, amelyet az ország kulturális, nyelvi, vallási, földrajzi és éghajlati sokszínűsége, a gyarmati idők brit, francia és portugál befolyása, illetve a kasztrendszer és egyéb társadalmi tényezők alakítottak. Az előadás a helynevek posztkoloniális változásának állomásait és a személynévadási rendszer társadalmi osztály, kaszt, vallás, nem és a nyugati angol kultúra általi meghatározottságát veszi sorra. A negyedik napon kapott volna helyet a lengyel MARIUSZ RUTKOWSKI A névtani diskurzuselemzés gyakorlatáról című előadása, ez azonban elmaradt.

2.2. A kongresszuson a szekció-előadások egyszerre 5-6, egymással párhuzamosan folyó szekcióban hangoztak el az öt nap alatt. Az előadások és a program tematikus gazdagságát mutatja, hogy a két legszélesebb témakört – a személy- és helynévkutatást – magába foglaló szekciókból egy időben akár kettő közül is választhattak az érdeklődők, míg a további szekciók az általános névtanhoz, az irodalmi névadáshoz és az egyéb nevek témaköréhez kapcsolódtak. Az egyes alszekciókhoz a szervezők külön címet nem rendeltek, azok az előadások szűkebb témája, kisebb részben az előadások nyelve alapján álltak össze a programban logikus egységgé.

2.2.1. A személynévkutatás szekciójában a régóta vizsgált témákkal kapcsolatos legújabb elméleti és gyakorlati eredményeket bemutató előadások mellett a 21. század aktuális alkalmazott névtani kérdéseit boncolgató prezentációk is jelen voltak. Az előadók által tárgyalt változatos témák: a családnevek és a keresztnévek történeti vizsgálata (az ókori görög és egyiptomi egyénnevektől az újkori zágrábi zsidó családnevekig, többek között Kelet-Közép-Európa, a Baltikum, illetve Mexikó és a Karib-térség névanyagának kapcsán); a személynévek különböző nyelvek és írásrendszerek határán (lett–orosz, lett–német, lengyel–német nyelvi kontaktusban, lengyel személynévek különböző európai országok viszonylatában); a keresztnévadás dinamikája és ennek meghatározói (Ukrajna, Svédország, Japán névadása kapcsán); a névdívat hagyományai és változásai (Puerto Ricótól több európai országon át Kínáig); a házassági névválasztás (Magyarország kapcsán); a becenevek és egyéb személynévek (orosz, osztrák, angol példákkal); név és identitás, név és etnikum, név és nem (Mexikótól Oroszországon és Svédországon át Japánig); a személynévek pragmatikai megközelítésének általános kérdései; az internetes felhasználónevek kutatástörténete.

A szekcióban négy magyar előadót hallhattunk. SLÍZ MARIANN a szentkultuszok történeti vizsgálatára irányuló kutatásai kapcsán a történeti személynévanyag elemzésében megmutatózó, a férfi és női szentek esetében különbözőképpen felmerülő metodológiai nehézségekre irányította a figyelmet. A szentekhez kötődő keresztnéveknek és az ezekből keletkezett családneveknek az évszázadok folyamán változó gyakorisága történeti változásokról, társadalmi és földrajzi variabilitásról adhat számot. SZABÓ T. ANNAMÁRIA ULLA a házassági névviselésre vonatkozó törvény módosításának 2004-es életbe lépése után férjhez ment nők megkérdezésével végzett kutatásáról számolt be. Az előadás hangsúlyozta az identitásképzés, az egyéniség és a férjzett státusz kifejezésére való törekvés meghatározó szerepét a névválasztás során. N. FODOR JÁNOS a nyelvföldrajz és a személynévek kapcsolatát, valamint ennek lehetséges kutatási irányait, perspektíváit tárgyalta. A legfrissebb nemzetközi geonomasztikai vizsgálatok felvázolása után a Történeti magyar

családnévatlasz 18. századi névanyagán statisztikai számítások és ún. hőtérkép segítségével mutatta ki a magyar családnév típusok térben is megmutató jellegzetességeit. HAUBER KITTI az erdélyi szászok családnévanyagát elemezte tipológiai és statisztikai szempontú előadásában. A kognitív szemléletű kutatás célja a névadás során működő névmodellek azonosítása és összevetése volt a mai németországi, valamint a 18. századi Magyarország és Sopron névanyagával a névadásban megmutató esetleges szemléletbeli különbségek kimutatása érdekében.

Magyar vonatkozású témája, bőséges magyar névtörténeti anyaga miatt érdemes kiemelni MILOŠ MAREK előadását, amelyben középkori források alapján elemezte az etnikumra utaló személynevek szerepét és típusait. Az előadó olyan kérdésekre kereste a választ, mint a név és etnikum összefüggése, az etnikumra utaló megkülönböztető nevek megterheltsége, illetve változatossága az egyes vizsgált időszakokban, földrajzi vagy társadalmi környezetben.

2.2.2. A helynévtani szekcióban szintén jelen voltak a hagyományos, az addigi ismereteket tovább bővíteni szándékozó és az új kutatási témákat, irányokat és módszereket kereső, a névelmélet vagy az alkalmazott névtan irányába mutató előadások. Itt az előadók olyan, ugyancsak változatos témákkal szerepeltek, mint a metonímia és metafora szerepe a helynévadásban, a névadás kognitív nyelvészeti megközelítése, a névváltozás és névváltoztatás, a földrajzi nevek antropológiai megközelítése, helynévtörténeti vizsgálatok, a szinkronia és a diakronia különböző aspektusai a földrajzi nevek kapcsán, földrajzi nevek tipológiai, kvantitatív és strukturális vizsgálata, helynév és jog kapcsolata, a hivatalos és a nyelvjárási vagy kisebbségi névvariánsok egymáshoz való viszonya, földrajzi nevek multikulturális környezetben, tájszemiotika, helynevek szerepe az oktatásban. Az előadások az ókortól a 21. századig tekintették át különböző országok névanyagát Új-Zélandtól Marokkón át Oroszorszáig.

A szekcióban kilenc előadó szerepelt Magyarországról. TÓTH VALÉRIA előadásában rámutatott, hogy az ómagyar korból jelentős részben a főként tulajdonneveket tartalmazó latin nyelvű oklevelekre támaszkodhat forrásként a történeti nyelvészet. E tekintetben, amint azt példázta, főként a helynevek jelentik a legmegbízhatóbb forrást, ugyanakkor esetükben is számos probléma merülhet fel. PÓCZOS RITA a Kárpát-medence legkorábbi adatolt helyneveinek kutatását szolgáló forrásokra vonatkozó új kutatási eredményeit ismertette, összevetve őket a korábbi ismeretekkel és következtetésekkel. A 11. századi oklevelek kutatásában forrásértéküknél fogva alapvető fontosságú a legújabb elméleti megközelítések és módszerek alkalmazása. SZŐKE MELINDA előadásában felvázolta a történeti forrásokból származó helynevek datálásának problematikusságát és a velük való nyelvészeti munka lehetőségeit. Megállapításait a pécsváradi apátság 11. századi alapító oklevelének példájával szemléltette, amelyről napjainkra egy 13. századi hamisítás 15. századi másolata maradt fenn. KENYHERCZ RÓBERT a német, magyar és szláv lakossággal rendelkező középkori Szepesség többnyelvű helynévrendszerét tárta fel, nagy hangsúlyt fektetve azokra a nyelvi folyamatokra, amelyek hatással voltak a helynevek létrejöttére. Emellett kitért a felhasznált forrás jellegzetességeire, valamint a helynevek alapján történő nyelvi-etnikai rekonstrukció lehetőségeire és korlátaira is. PELCZÉDER KATALIN a középkori helynevek nyelvtörténeti rekonstrukcióját és elemzését mint a nyelvi kontaktológia forrását mutatta be előadásában a bakonybéli bencés kolostor 11. századi összeírásában fellelhető helynevek alapján. Ezek a magyar–szláv nyelvi kapcsolatok legintenzívebb idejét mutatják, így segítségükkel következtethetünk a szláv nyelvek magyarra gyakorolt hatásának mértékére. RESZEGI KATALIN

a kognitív nyelvészet metaforát érintő vizsgálati eredményeit mutatta be a névkutatás szempontjából. Előadásában a konceptuális metafora névalkotásban játszott szerepének vizsgálatát a helynévkutatás további perspektívájaként tárgyalta. RESZEGI KATALIN másik, MARIE A. RIEGERrel közösen tartott, szintén kognitív nyelvészeti kiindulópontú előadásában a mentális térkép és a nyelv, illetve elsődlegesen a helynevek kapcsolatára helyezte a hangsúlyt. A tanzániai Usambara-hegységben gyűjtött helynévadatok elemzésén keresztül mutatták be azt, hogy milyen módon hathat a nyelv a nyelvhasználók környezeti percepciójára. KOVÁCS ÉVA a magyar helynévállomány egy karakterisztikus részrendszerének kronológiai és strukturális jellemzőire irányította a figyelmet előadásával. A természeti környezetre utaló településnevek altípusait funkcionális-szemantikai és lexikális-morfológiai elemzésnek vetette alá, felvetve, hogy kutatásuk a mikrotoponimák esetében is előremutató lehet.

Szintén magyarországi résztvevőként DANIEL NYANGWESO, az ELTE doktorandusza a helynév-ontológiák online közlőnyökből való használatának célját és módját meghatározó tényezőket tekintette át előadásában. MALAK ALASLI, ugyancsak magyarországi doktori hallgatóként, a többnyelvű és többkultúrájú Marokkó helyneveinek kapcsán vizsgálta a hivatalos név és a nem hivatalos névváltozatok kapcsolatát és egymásra hatását.

Magyar érdekltségű témával – a közös népi, nyelvi és történeti múlt, illetve tágabb régióink sajátosságai alapján – találkozhattunk JAROMÍR KRŠKO és PETRA JESENSKÁ előadásában is, mely Besztercebánya utcaneveinek névszemiotikai tájképét, illetve ennek történeti változásait tárgyalta, természetesen az egykori magyar közterületnevek létrejöttét és utóéletét, lecserélésük eseteit is érintve.

2.2.3. Az általános névtani szekcióban mind átfogó igényű elméleti, mind empirikus vizsgálatokon alapuló, illetve alkalmazott névtani vonatkozású előadások hangoztak el a következő témákban: név és identitás, a tulajdonnév meghatározása, névfordítás, terminológiai kérdések, a szláv és az északi nyelvek névkutatásának aktuális témái, tulajdonnév és köznévi egymáshoz való viszonya, idegen eredetű tulajdonnevek a laikus nyelvhasználók szempontjából.

A szekcióban két magyar előadás hangozott el. FARKAS TAMÁS számba vette a névfordítások során figyelembe veendő nyelvi és nyelven kívüli tényezőket. A témát különböző műfajú forrásokból vett, idegen nyelvekről magyarra fordított szövegekben megfigyelt fordítási hibákon keresztül közelítette meg. BÖLCSKEI ANDREA előadása az ICOS korábbi konferenciaköteteiben megjelenő terminushasználatot elemezte modern korpusznyelvészeti eszközökkel. Kitért az ICOS Terminológiai Munkacsoportja által készített terminológiai lista bővítési lehetőségére, szükségességére, valamint a korpusznyelvészeti eszközök felhasználhatóságára a terminológiai vizsgálatokban.

2.2.4. Az irodalmi nevek szekciójában elsősorban szépirodalmi források elemzésére támaszkodó előadások hangoztak el a következő témákban: a tulajdonnevek különböző – identitásalkotó, humoros, történeti-kulturális – funkciói; a névváltoztatás szerepe irodalmi szövegekben; a névtelenség, elnevezhetetlenség és a több névvel való megnevezés jelensége; a név mint metafora használata; a szépirodalom és a folklór viszonya névtani szempontból; különböző írói névadások vizsgálata. Szóba kerültek többek között Shakespeare, Joseph O'Neill, Robert Louis Stevenson, Leonardo Sciascia, Leo Spitzer, William Gilbert, Arthur Sullivan, Tóth Krisztina és Wisława Szymborska művei, valamint több különböző műfaj a középkori szövegektől a kortárs francia disztópiáig. Másrészt, a szekció témakörét tágan értelmezve, itt kaptak helyet egyéb, funkcionális szövegekkel foglalkozó előadók is,

akik olyan témákat érintettek, mint a helynevek szerepe a turisztikai, marketing- és politikai szövegekben, a videojátékok virtuális világát felépítő helynevek, a névfordítás kérdésköre vagy éppen a vallási szövegekben előforduló, illetve a mitológikus nevek elemzése.

A szekció magyar előadója, HÖRCHER ESZTER ÉVA a személynévrendszerek és az egyéni nevek irodalmi kontextusban való működését vizsgálta *A személynévek vizsgálata* Tóth Krisztina műveiben címmel. Fő kérdése a neveknek, a névrendszernek a szerepe volt az író által teremtett tárgyias világban, és hogy e tárgyiasság kapcsolódik-e a névtelenség kérdéséhez.

2.2.5. Az egyéb nevekkel foglalkozó szekcióban malajziai utca-, Csehországban léte-sült kínai étterem- és spanyol pártneveknek, német, angol és orosz hadihajók és brit moz-donyok neveinek vizsgálatáról, illetve a tárgynevek definíciójának kérdéseiről, továbbá a név és marketing kapcsolatától hallhattunk előadásokat. A változatos tematikát magába foglaló szekcióban magyar előadó nem szerepelt.

2.3. A kongresszus folyamán három szimpózium zajlott a szekciókkal párhuzamosan. Az első napon megtartott szimpóziumon a lengyel hely- és személynévkutatás, valamint az irodalmi nevek kutatásának múltját, jelenét és jövőjét ismertető előadások hangzottak el, illetve felvázolták az egyéb tulajdonnevek elméleti megközelítésű és tipológiai vizsgálata-nak lengyel eredményeit és további perspektíváit. A második napon a cseh névkutatás eddigi eredményeit, illetve a cseh névtani iskolát, valamint a névtan és a történetírás kap-csolatát tekintették át az előadók. A negyedik nap szimpóziumának előadói Vincent Blanár névelméleti munkásságáról, a szlovák személy- és helynévkutatásról, illetve az egyéb tu-lajdonnevek szlovákiai kutatásáról számoltak be. Az utóbbi szimpózium keretében elmon-dottak egyes pontokon érintették természetesen a szlovákiai magyar, illetve a magyaror-szági szlovák tulajdonnévanyag kérdéskörét is.

A kongresszus utolsó napján került sor egy kerekasztal-beszélgetésre, amelynek során a több országból érkezett szervezők a helynevek és az Open Data összefüggéseiről, illetve a nyílt adatok mibenlétéről, felhasználhatóságáról, jelentőségéről kezdeményeztek diskur-zust tágabb értelemben, a névtani kutatásokra fókuszálva. Az összekapcsolt nyílt adatok (linked open data) koncepciójának lényege e vonatkozásban az volna, hogy az internet egy olyan globális helynévadatbázissá váljon, amelyet bárki elérhet, és amely nemcsak emberi, hanem automatikus számítógépes feldolgozásra is alkalmas.³ Az ennek a célnak a megva-lósításához szükséges módszertan elméleti alapjait is áttekintették a résztvevők.

3. Az ICOS-kongresszus a programjának gerincét képező szekciók, illetve szimpóziu-mok mellett, a szokott módon számos további testületi ülésnek, illetve szakmai megbeszélésnek, találkozásonak biztosított keretet.

A kongresszus folyamán került sor az ICOS közgyűlésére, melynek a beszámoló mellett a tisztújítás lebonyolítása is a feladata. Az újonnan felálló vezetőtestület élére az ICOS történetében először jelöltek és választottak magyar névkutatót Reszei Katalin, a Deb-receni Egyetem Magyar Nyelvtudományi Tanszéke munkatársának személyében, aki az előző ciklus második felében már e testület tagjaként tevékenykedett. Az ICOS új vezető-testülete a kongresszus folyamán meg is kezdte munkáját. A közgyűlés ugyancsak döntött

³ Ilyen jellegű források több országból már most is elérhetők, vö. https://icos2020.ijp.pan.pl/wp-content/uploads/2021/08/Workshop_Place-names%20as%20open%20data.pdf (2021. 11. 03.)

a következő kongresszus helyszínéről. 2024 augusztusában a Helsinki Egyetem ad majd otthont a rendezvénynek, melynek meghirdetett témája: Fenntarthatóság a nevekben, névadásban, névkutatásban (Sustainability of names, naming and onomastics). A kongresszus honlapja az interneten már elérhető.⁴

Megtartották összejöveteleiket az ICOS munkacsoportjai is. A Terminológiai Munkacsoport tevékenységének köszönhetően tovább bővült az alapvető névtani terminusok különböző nyelvű listáinak köre, az ICOS honlapjáról is elérhetően.⁵ A terminuslisták bővítése, új terminusokkal való kiegészítése szintén megkezdődött. A nemzetközi névtani terminológiai munkálatok a szláv nyelvek névkutatói által kezdeményezett ONOMATERM projekthez kapcsolódva vehetnek újabb lendületet a jövőben. A Bibliográfiai Munkacsoport, újratervezve tevékenységét, többek közt az egyes régiók, nyelvek, országok névtani szakirodalmát, illetve annak egyes témaköreit áttekintő szemlecikkek készítését és közzétételét vette tervebe. Az ICOS legfiatalabb, PR Munkacsoportja a szakterület nemzetközi láthatóságának és presztízsének növelését tűzte ki céljául. Tevékenységi köréhez kapcsolódik az ICOS online felületeinek már eddig is megtapasztalható gyarapodása és megnövekedett aktivitása: hivatalos honlapjának tartalmi gazdagodása mellett a közösségi médiában való képviselése (Facebook-oldal, Twitter-csatorna), további tervként pedig egy Youtube-csatorna indítása is. Az ICOS-nak a fiatal kutatók, doktoranduszok számára létrehozott csoportja szintén megtartotta összejövetelét, melynek napirendi pontjai közt szerepelt egyebek mellett a 2019-ben megvalósult nyári egyetem újbóli megrendezésének, illetve online események szervezésének a lehetősége.

Az előző ICOS-kongresszuson felújított gyakorlatot folytatva került sor a névtani folyóiratok szerkesztőinek megbeszélésére, a korábbi találkozóon tárgyalt témaköröket véve ezúttal is sorra. E megbeszéléshez kapcsolódó eredmény, hogy a szervezet a honlapján a nemzetközi névtani folyóiratoknak (köztük egyúttal, ilyen módon nem teljesen szerencsésen: sorozatoknak) igen széles listáját tette elérhetővé a kapcsolódó legalapvetőbb információkkal együtt.⁶ Kiemelendő, hogy az ICOS saját folyóirata, az *Onoma* – melynek szerkesztőbizottsága szintén ülésezett a kongresszus folyamán – teljes mértékben ledolgozta korábbi többéves késését, megjelenése ismét rendszeres. Az *Onoma* újabb számai a nyomtatott megjelenés mellett saját honlapján elektronikus formában szabadon elérhetők. A folyóirat a következő évekre is tematikus jellegű számokkal készül.⁷

A nemzetközi névtani kongresszusok jellegzetes és figyelemre méltó „kísérőrendezvénye”, a névtani kiadványok kiállítása ezúttal sem maradt el, csupán az online térbe kényeszerült. A résztvevők által küldött rövid, jórészt angol nyelvű bemutatások egy pdf fájlba szerkesztve, országok szerinti betűrendben (Andorrától az USA-ig) adtak, illetve adnak tájékoztatást az érdeklődőknek az utóbbi évek szakirodalmi terméséről.⁸ A magyarországi irodalmat a Névtani Értesítő, valamint a Tulajdonnevek és szótárak című tanulmánykötet képviseli az említett szemle anyagában. A kongresszusi honlap mindemellett a lengyel

⁴ <https://www.helsinki.fi/en/conferences/28th-international-congress-onomastic-sciences> (2021. 11. 03.)

⁵ <https://icosweb.net/publications/onomastic-terminology> (2021. 11. 03.)

⁶ <https://icosweb.net/periodicals> (2021. 11. 03.)

⁷ <https://icosweb.net/publications/onoma> (2021. 11. 03.)

⁸ https://icos2020.ijp.pan.pl/wp-content/uploads/2021/08/ICOS_2021_Book_exhibition.pdf (2021. 11. 03.)

nyelv akadémiai kutatóintézetének digitális projektjeiből is tanulságos bemutatókat kínál, köztük – nyelvtörténeti, dialektológiai és nagyszótári projektek mellett – a lengyel családnevek internetes szótáráról is (természetesen a megfelelő továbbvezető linkekkel ellátva).⁹

4. Az ICOS legutóbbi nemzetközi kongresszusa ezúttal is széles körű áttekintését nyújtotta napjaink névkutatásának. Erről ad majd képet a várható konferenciakötet is, melynek megjelentetésére nyomtatott és elektronikus formában fog sor kerülni. A kongresszus sikeres online megrendezése remélhetőleg jó új gyakorlatokat is elindít a nemzetközi névkutatás színterein – mindemellett szívből reméljük, hogy a következő ICOS-kongresszus ismét a megszokott személyes találkozások ezúttal sajnálatosan hiányzó lehetőségeivel együtt valósulhat meg.

FARKAS TAMÁS

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7732-2302>

ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem

Bölcsészettudományi Kar

HAUBER KITTI

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3616-7983>

ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem

Bölcsészettudományi Kar

TAMÁS FARKAS – KITTI HAUBER, Report on the 27th International Congress of Onomastic Sciences

A 27th ICOS Congress was originally planned to be hosted by Krakow in August 2020. However, due to the coronavirus pandemic, it was eventually organized digitally between 23–27 August 2021. Its central theme was Onomastics in interaction with other branches of sciences. More than 250 participants represented over 50 countries at the conference. In addition to plenary and section presentations, the schedule included three symposia focusing on the onomastics of the three countries organizing the event (Poland, Czechia, and Slovakia) and a panel discussion on place names and open data. Various ICOS bodies and working groups also held their meetings. The General Assembly of ICOS elected, among others, the Governing Body for the upcoming period with Katalin Reszegi as its President and selected Helsinki as the host of the 28th ICOS Congress due in 2024. This meeting will focus on the sustainability of names, naming and onomastics.

⁹ <https://icos2020.ijp.pan.pl/digital-projects-of-the-institute-of-polish-language-ijp-pan> (2021. 11. 03.)